

Р Е Ш Е Н И Е
№ 285

гр. Перник, 30 октомври 2012 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на десети октомври през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 291 по описа на съда за 2012г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П.П.Й. *** против решение № 573/11.07.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД № 51 по описа на съда за 2012г.. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 6135/28.11.2011 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР - Перник, издадено срещу П.П.*** за нарушения по чл. 25. ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, като с определено да бъдат наложени съответно административно наказание „глоба“ в размер на 100 (сто) лв. на основание чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, както и кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лв. и „лишаване от право“ да се управлява МПС за срок от 2 (два) месеца на основание чл. 175, ал. 1. т. 5 от ЗДвП.

В жалбата не се съдържат конкретно посочени касационни основания, които настоящия съдебен състав да обсъди. Направено е искане за събиране на доказателства пред касационната инстанция посредством даване обяснения от свидетели. В съдебно заседание жалбоподателят лично заявява, че поддържа жалбата, като моли първоинстанционното решение да бъде отменено, както и процесното НП.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР - Перник, сектор „ПГГ“ не изпращат представител и не заявяват становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стоилова, дава заключение, че решението на първата съдебна инстанция е правилно и законосъобразно, предвид което касационната жалба не следва да бъде уважавана.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Административен съд - Перник като обсъди доводите на страните и в пределите на правомощията си по чл. 218, ал. 1 от АПК и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК намира следното:

Жалбата не съдържа конкретно посочени касационни основания, които настоящия съдебен състав да обсъди. По силата на разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 2 от ЗАНН касационният съд обсъжда само посочените в жалбата касационни основания. Предвид съдържащото се в настоящата жалба единствено искане за допускане разпит на свидетели, посочени от жалбоподателя, както и предвид невъзможността за събиране на гласни доказателства пред касационната инстанция, настоящия съдебен състав намира, че е налице оплакване за допуснато от районния съд съществено процесуално нарушение, като съображенията за това са следните:

Районен съд - Перник е приел от фактическа страна по делото, че на 17.11.2011 г. на П.П.Й.*** е съставен акт (АУАН) за това, че на 16.11.2011 г. около 10:50 часа в гр. Перник Й.*** при потегляне с лек автомобил „Ауди“ А6, се отклонява на ляво за да се включи в платното за движение, закача с дясната част на автомобила пешеходеца А.С.М.***, последният пада на земята, а П.Й.*** премества автомобила, напуска мястото на произшествието, както и не уведомява службите за контрол за инцидента.

При така установеното от фактическа страна районният съд е приел от правна такава, че актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание са съставени от компетентни органи, в необходимата форма и при спазване изискванията на ЗАНН, както по отношение на процедурата, така и по отношение реквизити, без допуснати съществени процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на процесното НП.

Приел да разгледа спора в неговото същество. Районен съд - Перник след проведеното съдебно следствие е постановил, че правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателна отговорност за П.Й.***. За да достигне до този си извод районния съдия се позовал на дадените в хода на съдебното следствие обяснения от страна на актосъставителя П. С.***, на свидетеля по акта Т.Т.***, както и на лицето, което твърди, че е пострадало от ПТП,

причинено от Й. – А.М.***. Направеното с жалбата, депозирана пред районния съд, искане за събиране на доказателства, посредством даване показания на свидетели, посочени от жалбоподателя районният съд не е уважил.

Административен съд - Перник, предвид съдържащото се в настоящата жалба искане за разпит на свидетели, недопуснати като такива още пред първата съдебна инстанция и предвид установено при настоящата проверка наличие на процесуални пороци, ограничили правото на Й.*** да се защити както в хода на производството по налагане на административно наказание, така и при разглеждане на делото пред първата съдебна инстанция приема това искане на жалбоподателя за оплакване, свързано със съществено ограничаване правото му на защита както от административнонаказващия орган, така и в производството пред районния съд.

Мотивите са следните:

Актът за установяване на административно нарушение е съставен от служител на ОД на МВР - Перник, неприсъствал при извършване на нарушението, както и е подписан от лице, което не е свидетел на нарушението. Процесният АУАН е съставен единствено и само въз основа на показанията, дадени от лицето А.М.***. Административнонаказващият орган преди да издаде процесното НП и въпреки възраженията на лицето, посочено за нарушител не е извършил никакви действия по събиране на допълнителни доказателства, с оглед изясняване на ситуацията, като се е възползвал единствено и само от презумпцията на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Неправилно на свой ред районният съдия се е мотивирал с разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП относно презумптивна доказателствена сила на АУАН в производството пред съда, което е в противоречие с правилото на чл. 14, ал. 2 на НПК. На следващо място пред първата съдебна инстанция са събрани допълнително доказателства единствено посредством обясненията на свидетели, само на страната на административното обвинение и въпреки заявеното с жалбата искане за призоваване на свидетели и на

страната на наказаното лице. Отделно от това и тези показания са противоречиви. По отношение марката на лекия автомобил, с който е извършено нарушението, пред съда служителите на ОД на МВР - Перник заявяват, че пострадалото лице е посочило автомобил „Ауди“, а А*** сочи автомобил с марка „БМВ“. Противоречиви са показанията на свидетелите пред съда и относно наличието на „пострадало“ при ПТП лице — актосъставителят казва, че линейка се е движела след патрулния автомобил; свидетелят по акта твърди, че когато е пристигнали на местопроизшествието, там вече е имало кола на ЦСМП; „пострадалият“ А*** на свой ред твърди, че „полицаяте извикаха „Бърза помощ“, Актосъставителя и свидетеля не си спомнят какви „охлузвания“ е имало лицето, а пострадалият твърди, че бил ударен в левия крак. „между коляното и таза“. По преписката липсва и документ, удостоверил факта на проверката на лицето от медицински екип и резултата от прегледа (независимо от отказа на М.*** да отиде в „болницата“), което да наведе на извод за наличие на пострадало лице по смисъла на чл. 123, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, който факт да вменява в задължение на водача да остане на мястото на ПТП. да уведоми компетентните служби и да не премества МПС. При липса на безспорни доказателства за такъв извод не може безсъмнено да се вмени във вина на Й***. факт на нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. В тази връзка не може да се вмени извършване на нарушение и по чл. 25, ал. 1-на ЗДвП - при недоказан факт на нарушение по чл. 123, ал. 1 от ЗДвП. въз основа само на показанията на лице, което твърди да е пострадало от неправомерно поведение на водача Й***. на пътя. не може да се налага административно наказание за създаване на непосредствена опасност за движението поради неспазване правилата на закона.

Актът за установяване на административно нарушение е официален документ. съставян от изрично посочени от закона длъжностни лица по установен ред и форма. Той е основен процесуален документ, който очертава необходима фаза от развитието на административнонаказателното производство. До съставянето на акта се стига чрез извършване на предварителна дейност по изясняване на основните въпроси на производството: наличие на деяние, нарушение ли е същото, кой е неговият автор и извършено ли е същото виновно. Тази предварителна дейност е свързана със събиране по надлежния ред на допустими и относими доказателства за релевантните за спора факти. Под доказателства се разбират всички фактически данни, които се използват за установяване на обстоятелства по административнонаказателното производство в съответствие с принципа за установяване на обективната истина. В зависимост от характера на източника, от който постъпва информацията, доказателствата са първоначални и производни. Първоначалните са *първоизточник* на информация за установяване на обстоятелства по административнонаказателното производство. В случая такива годни първоначални доказателства по преписката не са събрани. Няма данни преди съставяне на акта да са разпитани свидетели-очевидци на нарушението, съгласно изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. А тъй като актосъставителят и свидетелят по акта не са свидетели на нарушението, не може да бъде безспорно установен фактът и изяснен механизмът на твърдяното ПТП. Фактическата обстановка в акта за установяване на административно нарушение / респективно в наказателното постановление/, не може да се основава единствено върху твърденията на другия участник в пътно транспортното произшествие, който във всички случаи с заинтересован от наказанието на жалбоподателя. Липсва приложен и протокол за ПТП. Няма документи, удостоверяващи, наличие на пострадали лица, освен вписването на М*** в АУАН и НП, въз основа само на неговите обяснения.

Във връзка с горните заключения на съда за пълнота на решението, предвид липсата на посочено такова касационно основание за оспорване, следва да се отбележи

и фактът на неотчетени от първата съдебна инстанция пороци на НП, които са основание за отмяна на същото единствено и само на процесуално основание. Процесното НП е издадено при липса на връзка между обстоятелствената му част и посочените за нарушени законови разпоредби, както и при разлика между посочените в акта и НП нарушени норми на ЗДвП. За нарушена в НП е посочена нормата на чл. 123, ал. 1. т. 1 от ЗДвП, вменяваща в задължение на водач, участник в ПТП *без да създава* опасност за движението да *спре*, за да *установи* какви са последиците от произшествието. Процесният АУАН и НП в обстоятелствените си части не се съдържа! описание на такова административно нарушение. В самото НП обстоятелствено е описан състав на нарушение, съдържащ се в нормата на чл. 123. ал. 1. т. 2. б. „а“. „б“ и „г“ от ЗДвП, каквато норма е посочена за нарушена в АУАН. Посочената в ИП разпоредба на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП не съдържа изискване към водача да остане на мястото на ПТП, да уведомява компетентните служби на МВР и да не премества автомобила, каквото описание на нарушението се съдържа в обстоятелствената част на АУАН и процесното НП. Задължение с такъв характер е въведено с разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 2, букви „а“, „б“ и „г“ и то при наличие на пострадали хора. Налице е несъответствие между описанието на нарушението и неговата правна квалификация. Не е установено Й***, като участник в ПТП да е нарушил задължението си по ЗДвП *да спре, без да създава* опасност за движението, за да *установи* какви са последиците от ПТП. Дори хипотетично да се приеме, че Й*** наистина е „блъснал“ М***, то съобразно обясненията на пострадалия, дадени в съдебно заседание, водачът е спрял, за да установи какви са последиците. Съобразно константната съдебна практика липсата на единство между посочените за нарушени законови разпоредби в АУАН и издаденото въз основа на него НП, както и липсата на единство между обстоятелствената част на НП и вписаните в същото като нарушени законови разпоредби, съществено ограничава правото на защита на лицето, посочено за нарушител, препятствайки го да разбере какво именно нарушение му се вменява да е извършил, така че адекватно да може да се защити.

Предвид характера на оплакването на жалбоподателя и липсата на други посочени касационни основания и предвид пределите на правомощието на касационния съд по чл. 218, ал. 1 от АПК да обсъди само посочените в жалбата касационни основания, и дължимата съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка само относно валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, решението на първата съдебна инстанция следва да бъде отменено, като постановено в производство, ограничило съществено правото на защита и справедлив процес за лицето, посочено за извършител на административно нарушение и при неправилно прилагане на материалния закон.

Мотивиран така Административен съд - Перник:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 573/11.07.2012г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД № 51 по описа на съда за 2012г., с което е потвърдено наказателно постановление № 6135/28.11.2011 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР - Перник, издадено срещу П.Й.*** за нарушения на Закона за движението по пътищата, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 6135/28.11.2011г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР - Перник, издадено срещу П.Й.***

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/